

РЕШЕНИЕ

№ 623

гр. София, 06.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 20.01.2023 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Силвия Димитрова

ЧЛЕНОВЕ: Петя Стоилова

Атанас Николов

при участието на секретаря Албена Илиева и при участието на прокурора Тони Петрова, като разгледа дело номер **10250** по описа за **2022** година докладвано от съдия Силвия Димитрова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Образувано е по касационна жалба на Д. Г. М. от [населено място] против Решение от 15.02.2022 г., постановено по НАХД №16961 по описа за 2021 г. на СРС, НО, 112-и състав, с което е потвърден електронен фиш за налагане на глоба серия К №4820904 на СДВР, издаден за извършено нарушение на чл.21, ал.1 ЗДвП, на основание чл.189, ал.4, вр. чл.182, ал.1, т.4 ЗДвП, с който му е наложено административно наказание глоба в размер на 400 лв. В жалбата се твърди, че решението на СРС е постановено в нарушение на процесуалните правила и материалния закон – касационни основания по чл.348, ал.1, т.1 и т.2 НПК. Според касатора СРС не е обсъдил всички представени по делото доказателства, включително и представените от него с жалбата. Вследствие на това незаконосъобразен е изводът на въззивния съд, че нарушението е установено с годно техническо средство. В тази връзка са изложени подробни съображения, въз основа на които се иска решението на СРС да бъде отменено.

Ответникът по касационната жалба, СДВР, не е изразил становище по същата.

Участващият в касационното производство прокурор от СГП дава заключение за неоснователност на жалбата.

В настоящото производство от страните не са представени нови писмени доказателства за установяване на касационните основания.

Административен съд - София-град, XXI касационен състав, в качеството си на

касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт и същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

С обжалваното решение СРС е потвърдил електронен фиш за налагане на глоба серия К №4820904 на СДВР, издаден за извършено нарушение на чл.21, ал.1 ЗДвП, на основание чл.189, ал.4, вр. чл.182, ал.1, т.4 ЗДвП, с който на касатора е наложено административно наказание глоба в размер на 400 лв. За да стигне до този извод съдът е приел, че същият е издаден от компетентен орган, при спазване на процесуалните правила и е законосъобразен от материалноправна страна. От събраните доказателства СРС е счел за установено по категоричен начин, че на посочената дата описаното МПС се е движело на посоченото място с 87 км/ч. /след приспаднат трипроцентова толеранс/ при ограничение за населеното място от 50 км/ч. Доколкото санкционираното лице не се е възползвало от възможността да посочи друго лице, управлявало собствения му автомобил, правилно АНО е наказал именно него за извършеното нарушение. СРС е счел, че мястото на нарушението е подробно посочено в ЕФНГ. Според мотивите на СРС от наличните по делото доказателства е установено, че техническото средство, с което е установено нарушението, е одобрен тип за измерване, както и че същото е било в изправност. Налице са и доказателства, че служителят, който го е използвал, е обучен да работи с него. Видът на техническото средство е ясно посочен, чрез посочване на номера му, което според въззивния съд е достатъчно, за да се упражни последващ контрол относно неговата техническа изправност, която е установена. По тези съображения СРС е приел, че нарушението е безспорно установено с годно техническо средство, поради което правилно на извършителя е наложено административно наказание в законопредвидения фиксиран размер. При тези мотиви СРС е потвърдил обжалвания ЕФНГ.

Настоящият съдебен състав споделя мотивите на въззивния съд за законосъобразност на обжалвания ЕФНГ. Районният съд е проявил процесуална активност и след като е събрал необходимите за правилното изясняване на делото доказателства, анализирайки същите, правилно е приел, че при установената фактическа обстановка е налице визираното административно нарушение, за което е санкциониран настоящият жалбоподател. ЕФНГ е законосъобразно издаден и правилно е потвърден по изложените от СРС мотиви.

Съгласно разпоредбата на чл.188, ал.1 ЗДвП собственикът или този, на когото е предоставено моторно превозно средство, отговаря за извършеното с него нарушение. Собственикът се наказва с наказанието, предвидено за извършеното нарушение, ако не посочи на кого е предоставил моторното превозно средство. В производството пред СРС безспорно е установено, че касаторът е собственик на МПС, с което е извършено процесното нарушение. Същият не е посочил друго лице, на което да е предоставил управлението му. Това е достатъчно, за да се приеме, че правилно именно той е санкциониран за това нарушение.

Касаторът твърди, че въззивният съд не е обсъдил представените от него доказателства, надлежно приети като относими към спора и касаещи одобрения тип средство за измерване и техническата му изправност, с което е допуснато съществено

процесуално нарушение, довело до неправилни изводи, че нарушението е установено с одобрен тип техническо средство, както и че същото е било изправно. В тази връзка счита, че техническото средство, по отношение на което е представен протокол за метрологична проверка, не е идентично с това, с което е установено нарушението, доколкото в протокола е записано, че се отнася за техническо средство с идент. №560/10, а нарушението е установено с техническо средство идент. № 560.

Настоящият касационен състав констатира, че в действителност в мотивите на обжалваното решение СРС не е обсъдил в подробност представените от страните доказателства относно средството за измерване на скоростта в конкретния случай. От фактическа страна е приел, че нарушението е установено с техническо средство АТСС TFR1-M 560, което е одобрен тип средство за измерване и е било в изправност, без да коментира в подробност представените доказателства. Това нарушение обаче не е от категорията на съществените, които да обусловят отмяна на крайния акт, тъй като ако не беше допуснато не би обусловило друг краен резултат. Това е така, тъй като крайните изводи на СРС относно техническото средство за измерване съответстват на събраните в хода на съдебното производство доказателства. Видно от същите нарушения е установено с АТСС TFR1-M, радар №560. Този факт се установява от приложения Протокол за използване на АТСС от 25.04.2021 г.

Легалната дефиниция на понятието "автоматизирани технически средства и системи" и посочване на видовете такива се съдържа в § 6, т. 65 от ДР ЗДвП. Това са уреди за контрол, работещи самостоятелни или взаимно свързани, одобрени и проверени съгласно ЗИ, които установяват и автоматично заснемат нарушение в присъствие или отсъствие на контролен орган, които могат да бъдат: а) стационарни – прикрепени към земята и обслужвани периодично от контролен орган; б) мобилни – прикрепени към превозно средство или временно разположени на участък от пътя, установяващи нарушение в присъствието на контролен орган, който поставя начало и край на работния процес. В разглеждания случай нарушението е установено с техническо средство - мобилна система за видеоконтрол TFR1-M, която е била прикрепена към превозно средство/служебен автомобил, позициониран в [населено място], [улица], видно от приложения Протокола за използване на АТСС от 25.04.2021 г.

Верността на Протокола за използване на АТСС, който е официален удостоверителен документ, не е оспорена от жалбоподателя, поради което същият се ползва с обвързваща съда материална доказателствена сила относно удостоверените в него обстоятелства, включително използваната АТСС и мястото, на което е контролирана скоростта на движение на МПС.

Видно от приложеното Удостоверение за одобрен тип средство за измерване №10.02.4835, относно мобилна система за видеоконтрол на нарушенията на правилата за движение тип TFR1-M, същото е издадено от Български институт по метрология на производителя на АТСС и позволява да бъде използвано по силата на чл.4 от Наредбата, който гласи: „За осъществяване на контрол на участниците в движението по пътищата се използват АТСС, пуснати на пазара и/или в действие по реда на Закона за измерванията, притежаващи удостоверение за одобрен тип и вписани в регистъра на Българския институт по метрология“. Действително в същото удостоверение е посочено, че е със срок на валидност до 24.02.2020 г., но съгласно фикцията на чл.30, ал.5 от Закона за измерванията/ЗИ/, когато срокът на валидност на одобрения тип е изтекъл, намиращите се в употреба средства за измерване, които отговарят на одобрения тип, се считат от одобрен тип. Следователно средството може

да бъде използвано за измерване на скоростта. Единственото условие е да е преминало метрологична проверка.

В тази връзка е представеното удостоверение за последваща метрологична проверка, извършена на 30.10.2020 г. Спорният въпрос е дали този протокол се отнася за АТСС, с което е установено процесното нарушение, доколкото в същия като идент. № е отразено 560/10, а в ЕФНГ и доказателствата по издаването му е посочен №560. По разбиране на настоящия съдебен състав „/10“ означава годината, в която средството за измерване е одобрено за използване от БИМ, респективно е издадено удостоверението за това. В случая Удостоверение №10.02.4835 е издадено на 24.02.2010 г. и се отнася за мобилна система за видеоконтрол на нарушенията за превилата за движение тип TFR1-M, вписана в регистъра на одобрените за използване типове средства за измерване по №4835. Именно тази ситема с този номер е била предмет на проверка, отразена в Протокол №4-38-20 от 30.10.2020 г. Предвид това се стига до извода, че този протокол се отнася до АТСС, с която е констатирано нарушението. Всичко това обосновава извод, че към датата на използване на АТСС същата е била в период на валидност на извършената метрологична проверка. Периодичните проверки за метрологичен контрол не зависят от срока на валидност на удостоверението за одобрен тип на средство за измерване и след като изтичането на този срок по изричната разпоредба на чл.30, ал.5 ЗИ няма правни последици, то следва, че изготвеното вещественно доказателствено средство чрез мобилна система за видеоконтрол „TFR-1M“ е годно да установи съставомерните факти.

Предвид изложеното настоящият съдебен състав счита за правилни фактическите и правни изводи на СРС, мотивирали го да потвърди обжалвания ЕФНГ.

По тези съображения и след извършена служебна проверка на решението на районния съд, съгласно изискванията на чл.218, ал.2 АПК, при която не се констатираха основания за отмяната му поради невалидност, недопустимост или несъответствие с материалния закон, извън посочените в касационната жалба, решението на СРС, с което е потвърден ЕФНГ следва да бъде оставено в сила.

Водим от гореизложеното и на основание чл.221, ал.2, вр. чл.63в ЗАНН, Административен съд - София-град, XXI касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение от 15.02.2022 г., постановено по НАХД №16961 по описа за 2021 г. на СРС, НО, 112-и състав, с което е потвърден електронен фиш за налагане на глоба серия К №4820904 на СДВР, издаден за извършено нарушение на чл.21, ал.1 ЗДвП, на основание чл.189, ал.4, вр. чл.182, ал.1, т.4 ЗДвП, с който на Д. Г. М. от [населено място] е наложено административно наказание глоба в размер на 400 лв. Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.

